

Mille Eigard Andersen og Susanne Haxthausen Doreng har skrevet en vigtig og personlig beretning om kortvarige og langvarige konsekvenser af seksuelle overgreb i barndom og ungdom. Formen er en vekslende mellem dialog, beretninger fra hver deres livshistorier, fremadrettede råd og små arbejdsopgaver til læseren, måske især til andre som har oplevet seksuelt grænseoverskridende adfærd.

Bogen henvender sig nemlig til mennesker, der har været udsat for seksuelle overgreb samt mennesker, der gerne vil forsøge at forstå, hvor ødelæggende og livsdefinerende overgreb er. Det overordnede formål med bogen er, at hjælpe mennesker til at frigøre sig fra de lammende og destruktive konsekvenser overgreb har og at befri ofre for skam og skyld, så de kan få friheden til selv at bestemme.

For Mille Eigard Andersen blev det seksuelle overgreb, som foregik i en kæreste relation gennem ni år gemt i en årelang spiseforstyrrelse, som fik de svære og ambivalente følelser til at gå væk i en tid. Først da hun var færdig med behandling af spiseforstyrrelsen, blev det tydeligt for hende, hvilken funktion den havde haft for hende. Den havde holdt alle de skamfulde følelser væk og det havde langsomt destrueret hendes forhold til sin egen krop og havde langvarige og skadelig indflydelse på hendes selvbillede. For Mille Eigard Andersen har de grænseoverskridende relationer haft den konsekvens, at hun ikke har kunnet sætte grænser for mænd, har underkastet sig, ophævet sin egen værdi.

For Susanne Haxthausen Doreng var det stedfaderen, som forgreb sig på hende, da hun var en lille pige. Susanne Haxthausen Doreng har som voksen oplevet at have en naturlig og god seksualitet. Hun er lykkedes med at få gode og sunde relationer til, de mænd hun har været sammen med. Hun har endda delt sin historie med dem. Hun har dog været meget på vagt overfor mænd, og har sat mange grænser.

Mille Eigard Andersen og Susanne Haxthausen Doreng mødte hinanden i Susanne Haxthausens Doreng frisørsalon. De blev venner og fik derefter ideen til at skrive denne bog

Som læser får man fornemmelse af, at de to forfattere gennem arbejder med bogen har fået følelsen af vældige kræfter, der bliver frisat. Retten til at bestemme over egen krop, frisættelse fra den hæmmende og selvdestruktive skamfølelse, solidarisk opråb til alle som har oplevet grænseoverskridende adfærd og en påmindelse om at være ekstra opmærksom overfor børn, der udviser mistro. Mille Eigard Andersen og Susanne Haxthausen Doreng viser med deres bog, at der er plads til mennesker der har været udsat for overgreb i verden. Der er plads til både deres behov og følelser. Gennem deres egne fortællinger kommer de i kontakt med vrede, sorg, smerte som langsomt opløses. Der er et afsnit, hvor de taler med en psykoterapeut, som selv har været udsat for overgreb, og som i dag arbejder med at hjælpe andre.

Stor anerkendelse for at sætte spot på dette i en tid, der er fyldt med beskrivelser af krænkelse og overgreb. Bogen er letlæst, sproget er tilgængeligt for alle, der er stærke budskaber, små selvterapeutiske opgaver, som kan sætte gang i en frigørelsesproces.

Af Birgit Alsinger, psykolog med speciale i blandt andet behandling af voksne med spiseforstyrrelse